

טוֹטוֹס

עלון קיבוץ בית-השיטה

לחייילינו שעל המשמר,
לחברינו שאינם יכולים להסב
עימנו לסדר -
שלוחה ברכת חג שמח
חג חירות והתחדשות,
ותקווה לשלום באזור

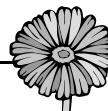
מה נשתנה הלילה הזה?

בתיה מלמד-כהן

גם הפעם, שעה שכולנו שבים ומקשים: "מה נשתנה", ראוי לזכור, שלמעשה אין מדובר כלל בשאלה, שהרי התשובה חוזרת על עצמה מדי שנה, ועל כן - ידועה מראש: "עבדים היינו לפרעה במצרים... וגו'". אחד מהפירושים היפים למושג מצרים הוא מצר-ים. משמע, מציאות מסוימת, מצר, שחוסם אותך ומעכב בעדך ומקשה על הגשמת מאוויך. אחד יש לו 'מצרים' בזוגיות, לאחר 'מצרים' בפרנסה, למאן דהו יש 'מצרים' בבריאות, וכיוצא באלה. רוצה לומר, שבכל שנה, ולמעשה בכל רגע, אנחנו נקראים לצאת מה'מצרים' הפרטיים שלנו. ונאמר כבר, שאמנם יצאנו מהגלות, אך עדיין לא סיימנו להוציא את הגלות מתוכנו. לכן אני מאמינה, שנכון להוסיף אל ה'מה נשתנה' את ה'מה שיניתי'. משמע, מה אני עשיתי על-מנת לשנות ולשפר את מצבי, את המציאות שסביבי, את עולמי? לא לצפות שמישהו יעשה ויפעל וישנה עבורנו, אלא לשנות בעצמנו ואת עצמנו.

פסח תשס"ט

מה השתנתה השנה זו מכל השנים?

ואפשרויות הפרנסה מתמעטות. אם נקבל את פנסיית התק"ם - זה ירגיע.

מירי גל

מכל השנים שנה זו הביאה לנו שמחה רבה עם בואם של יאיר בננו ומשפחתו. סוף-סוף יש לנו נכדה (בת!!) והיא ממלאת אותנו כיף אדיר. להיות סבאים זו חוויה נפלאה.

נוקי שרון

השנה לא הייתה יותר רעה ולא יותר טובה. עברנו בבית-השיטה כבר שנים קשות יותר. אחרי שרעיון השוויון התבטל, כל אחד יודע את מקומו, הכול ברור, ואין מתחים.

אברהם גרזי

מה שהשתנה השנה הוא בואם של שני בניי לבית השיטה. עמיר חזר מטיול ארוך במזרח הרחוק, וגל חזר עם משפחתו, יערית אשתו ושלושת ילדיהם: אורין, עומר ועלמא. כולם באו התקבצו אלי.

סמדר עילם

תחושת הביטחון והאמונה בהנהגה שלנו בארץ השתנתה לרעה לעומת שנים קודמות. שתי מלחמות בקדנציה אחת, גרמו לחוסר ביטחון בארץ שלנו המוקפת אויבים.

ג'ו פוגל (80) תושב:

השנה הייתה יפה ונעימה כמו כל השנים שלנו בבית-השיטה. אנחנו מצטערים שלא באנו לקיבוץ לפני הרבה שנים. הייתי רוצה שמדינת ישראל תהיה כבר מדינה נורמאלית, בלי פשע ובלו מלחמות!!

חנה דורי

בכל השנים הייתי כל השבוע בבית-השיטה, השנה רק חצי שבוע. השנה אני מרגישה שאנשים שמחים להיפגש אחד עם השני, ובכלל, יש אווירה של יותר אופטימיות.

טלילה ירבעם

השנה הזו לא השתנתה מכל השנים, היא כמו קודמותיה. אני לא רואה שינוי לטובה או לרעה. ממשיכים בהתנהלות החדשה של ההפרטה. איך שלא יהיה - אני תמיד רואה את מחצית הכוס המלאה. הסוד הוא להסתפק במה שיש.

שלמה אוחיון

השנה הזו התאפיינה באובדן מנהיגות גם בקיבוץ וגם במדינה. אין יד מכוונת, וכשאין כיוון, יש בלבול ועושים טעויות. זה עצוב מאוד. מה שמפחיד יותר הוא שלא ידוע מה עוד צופה לנו העתיד.

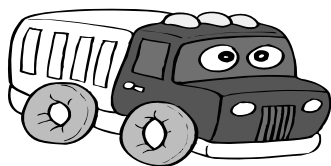
רותי בוכמן

לא הצלחנו להחזיר הביתה את גלעד שליט, והשלום לא התקרב. ואצלנו - תושבים וילדים רבים מצטרפים להרחבה הקהילתית המחזקת את עתידנו.

(י. גמלאי)

השנה, המשבר הכלכלי בארץ ועליית המחירים העמיקו את הפערים בינינו, ולחלק מאיתנו קשה להתנהל ביום-יום. יש מתח מהבלתי ידוע, איך נשרוד את השנים הבאות כשמצב הבריאות מתערער

הכול - עץ

מפגש עם מוני מרוז

למעשה, זה התחיל כשרחל ומוני ביקרו במשתלה, ונתקלו בעציץ בצורת מריצת-עץ שעלותו הרקיעה שחקים. למחרת, כבר עמדה בחדר המדרגות מריצה יפה מזו. אחריה באו כל השאר, והם ממשיכים לזרום ולמלא את המדפים.

את החומרים מלקט מוני מריהוט ישן הזרוק בפחי האשפה, גם חברים מביאים לו, ויש כמובן את 'הום סנטר'.

הוא לוקח את השופל שלו ומדגים את ביצועיו. "זה חזק כמו פלדה, הוא אומר.

תזרקי אותו על הרצפה, הוא לא יישר!" "אז, לנכדים שלך יש במה לשחק כשהם באים לבקר", אני אומרת בטבעיות.

"לאף אחד אסור לגעת בהם!", משיב מוני בנחרצות. "להסתכל בלבד!" כדי שלא יחזרו ויבקשו הוא נתן לכל אחד עגלת בובות פשוטה, ומאז יש שקט.

בעולם הילדים יש עכשיו טרנד של חזרה לצעצועי-עץ, אך מוני לא מתכוון להשתלב בו, מבחינתו אלה יצירות לכל דבר, ובשלב מסוים אף יוצגו בתערוכה. כל כלי, הוא עולם ומלואו, עולם של רגש וכישרון. אם תרצו, ה'מה נשתנה' של מוני, הוא היצירה החדשה שהחלה לנבוע מתוכו בשנה זו המחזירה אותו ל'שנות העץ' שלו.

א.

אלה לא פסלים, לא ציורים, לא צעצועים. אלה יצירות חדשות מעץ, מעשה ידיו של מוני בשנה האחרונה. כשנכנסתי לבית-המלאכה שבדירתו לא יכולתי שלא להיזכר בג'פטו הנגר המנסה להפיח חיים בבובת העץ שלו 'פינוקיו'. כך גם כאן, על המדפים, עומדים מסודרים בשורות "ילדי העץ של מוני": משאיות, טנדרים, שופל, מטוס, קטר גורר קרוניות, מכבש דרכים, גייל, ועוד מעט יתפוס את מקומו גם ג'יפ. כל כלי הוא פרי עבודה של שבוע שלם (לפחות), ימים ולילות, השקעה רגשית וטוטאלית כמו שרק מוני יודע.

- "מה פתאום טנדרים ומשאיות?", אני שואלת.

- "מיציתי את הציור", אומר מוני. "אחרי תערוכת ה-80 הרגשתי עייפות שהצטברה, והחלטתי שזהו, נגמר".

כנגר לשעבר הוא מכיר את כל רזי העץ, חוזקו, רכותו, סיביו. במיוחד אהוב עליו 'האורן'. אך הוא משלב גם בוק ואלון. על כל חלק וחלקיק הוא עובד שעות רבות, מחבר אחד לאחד בדבק פלסטי, נכנס לפרטי פרטים: פנסים, מספר הרכב, חורי אוורור, גלגלים מסתובבים, כף שופל מתרוממת, פרופלור של מטוס מסתובב, הכול נע וזז, כמוהו.

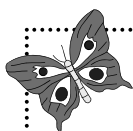

סמינר הקיבוצים בן 70

להיות מנהיג חינוכי-חברתי, אולי לא משה רבנו, אבל לפחות אדם בעל דאגה ומחויבות חברתית שיעניק לתלמידיו משמעות למה שמתרחש סביבם. החברה הישראלית אין לה סוכני חיברות, אלא את המורים והגננות. לכן היא חייבת להכשיר מורים עם עוצמות גדולות. במצב שבו מעמדו של המורה נמוך כל-כך, הסיכוי שהוא יוכל להתמודד עם מטלות החינוך - קטן".

*

השנה הזו תעמוד בסימן שבעים שנה לסמינר הקיבוצים. לדעת יוסי, על המכללות לחינוך המובילות והנאמנות לערכים עליהם נשענת הדמוקרטיה בישראל - "סמינר הקיבוצים", "אורנים", "בית ברל", ו"סמינר לוינסקי" - להתמזג לישות אוניברסיטאית אחת רבת-עוצמה שיהיה בכוחה לאושש את מערכת החינוך ולמנף אותה קדימה.

מזל טוב

למאירקה אורי

להולדת הנכד - איליי
בנה של כינרת
בבית-השיטה
לכל המשפחה
המון ברכות ואיחולים

מזל טוב

לגדעון וטלילה

להולדת הנכד - נאור
בן לתומר ונועה
ברמת-ישי
ברכות חמות למשפחה

הכול החל מרחוב יהודה הלוי בתל-אביב בשנת 1939, שם שכרה התנועה כמה דירות לצורך הכשרת מורים וגננות לעבודה בקיבוצים. לימים, הוצע לסמינר שטח בקצה הצפוני של העיר, ובמשך הזמן הפך למכללה להכשרת מורים.

בסוף שנות ה-80 הוסמך הסמינר כמוסד אקדמאי, והיום לומדים במכללה למעלה מ-5,500 סטודנטים לתואר אקדמי ראשון ושני. בראיון עם **יוסי אסף**, ראש המכללה, שהתפרסם ב"דף הירוק" (26.2.09), הוא מעמיד את שכר המורים כסיבה ראשונה לכוח המשיכה הנמוך של מקצוע ההוראה:

"השכר הנמוך אינו מאפשר קיום בכבוד. גובה השכר משקף את המקום בסולם, בו החברה הישראלית מעמידה את המורה. היא מעמידה במקום גבוה עורך-הדין, ואילו ארגז הכלים של המורה, נחשב פחות יוקרתי. אילו השכר ההתחלתי של המורים היה כמו השכר הממוצע במשק, אני בטוח שלא הייתה לנו בעיה לגייס מורים. אני לא חושב שאדם שמרוויח 7,000 ₪ לחודש נחשב לחבר של כבוד במגדלי אקירוב. יש איזה מינימום שמתחתיו אתה לא נחשב בעיני הסביבה".

*

"אנחנו זוכרים את מורינו כנפילים, אבל אני בטוח כי במציאות של היום הם היו מתקשים לשרוד בכיתות. עשייה חינוכית במציאות שלנו, היא שחייה נגד הזרם. בחברה של היום, שמנפצת כמעט כל ערך יציב, המורה צריך להיות שובר גלים וסלע איתן. כדי להיות שובר גלים, אתה צריך

"כוכב נולד" ע"ש יותם לוטן

עבורנו אין תזכורת ראויה ומכובדת יותר ליותם מערב זה שיותם היה ממייסדיו. המוטו של יותם היה שהדרך והתהליך, ההכנות והחזרות, הם לב העניין, ולא התוצאה הסופית. הצלחתם להביא את רוחו הייחודית של כל ישוב, וביחד יצרתם ערב שכולו פרץ נעורים, חדווה ויצירה.

אנו מעריכים מאוד את הדרך בה אתם מנציחים את בנינו שנולדו וגדלו בעמק היפה הזה, ותרמו את חלקם למארג החברתי אנושי שסובב אותנו כאן. אנו בטוחים שיותם היה גאה בכם מאוד. עבורנו, המשפחה, כולכם ניצחתם!

* "איגוד הניווט הארצי" המקיים מסלולי ניווט לאורך כל השנה, הקדיש יום ניווט אחד לזכרו של יותם. ביום זה חברו ילדינו לצועדים מכל הארץ וניווטו לאורך 5 ק"מ בשטח הקיבוץ והגבעות. נקודת הזינוק והסיום הייתה ב"גן אלון", שם חילקה המשפחה למסיימים תעודות + דיסק של יותם.

באחד מערבי פברואר התקיימה התחרות המסורתית "כוכב נולד" על-שמו של יותם לוטן בה לקחו חלק תלמידים מכל ישובי "הגלבוץ". מסורת יפה זו החלה לפני 5 שנים ביוזמתו וניהולו של יותם, ולאחר נפילתו החליטו חניכיו להמשיך אותה במקומה הקבוע - אולם "בית לביא" בעין-חרוד איחוד. עשר הקבוצות שהופיעו הפגינו יכולת ריקוד ושירה מרשימים, עם הומור וציניות - כיאה למתבגרים. האולם היה מלא מקיר לקיר (1,200 איש), העשן וההורמונים עפו באוויר, וכשהוכרז המקום הראשון רעדו הקירות מעוצמת הרעש!! את הגביע המוזהב העניקו בתיה ועמיר לישוב רם-און, שבלט בהופעה משובחת עם קורטוב של מסר חינוכי. במקום השני זכו שני העין-חרודים, עם הופעה ססגונית מצוינת!! בית-השיטה זכתה במקום אחד לפני הסוף. אין דבר, יש גם "כוכב נולד" 6.

בית-השיטה
אבלה על
מותה של
חוה ברק
ומשתתפת באבלה
של המשפחה

בית-השיטה
אבלה על
מותו של
דוד ניסן
ומשתתפת באבלה
של המשפחה

המעודדות של עודד

"מסתדרים",
אומרת חמד
מדינה (כיתה
'י) עין-חרוד
איחוד: "יש

עומס, אבל אנחנו לומדות לנהל את הזמן".
כל-כך צעירות וכבר יודעות 'לנהל זמן'. 'ואיך
ההורים שלכן מגיבים", אני שואלת את אביה
בן-אליעזר: "אבא שלי בא הערב פעם
ראשונה ואני יודעת שהוא תומך ומפרגן".

הן לא מפונקות. אין להן חדר הלבשה, ולא
חדר איפור. את הכול הן עושות בחדר כושר
הגברי בין מכשיר הליכה להרמת משקולות.
למראה הן צריכות לעמוד בתור. הקפטנית,
איילת פֶּשור מגן-נר, מזכירה את רצף
ה"נמברים", התלבושת לכל קטע, והכול
נעשה עם המון אנרגיה, כמו לפני בכורה.
מישהו מביא להם שתייה וכיבוד, אבל אין
זמן, צריך לעלות. הן מתיישבות בצדי
הפרקט, מוכנות לזינוק. "אתן מכירות את
השחקנים", אני שואלת. הן מהססות, לא
בטוחות, מנסות להיזכר: רנדל, רוברטס,
מקל... את עודד קטש כולן מכירות. "ומי
הפייבוריט שלכן"? אולי רוברטס... צוחקות.
יש תחושה של ניתוק בין שתי הקבוצות:
שחקנים לחוד, ומעודדות לחוד. הם שם, והן
פה. מזנקות לריקוד וחוזרות לספסל.
בחיצוניות הן שייכות. יש להן תלבושת ותיק
של המותג אנד-1 כמו של השחקנים, מה
שמקנה להן כניסה מיידית של vip.

האולם החדש בגן-נר בוחק בלובנו. הסדרנים
קשוחים, לא מאפשרים להיכנס ללא צמיד

אפרת

נראה כי דווקא בשבועות האחרונים
זקוקה "גלבו-גליל" לזריקת עידוד
רצינית, לא רק מהמעודדות הסופר-
מקצועית שלה, המזנקות לפרקט כמו
לביאות, אלא ממקום אחר. במשחק
האחרון נגד רמת-גן אפילו הקסם שלהן
לא עזר...

עם כניסתו של גברי לוי, יו"ר ההתאחדות
לכדורגל לשעבר ושופט ב"רוקדים עם
כוכבים" להיות אחראי מקצועי על להקות
המעודדות בארץ, מסתמנת מדיניות
חדשה במיקום שלהן בחוויית הכדורסל
כולו. לוי רוצה שאנשים יבואו גם לראות
כדורסל, וגם לראות שואו, לחוות חוויה
תרבותית. לא עוד ילדות קטנות עם
פונפונים, אלא להקות מחול על רמה
גבוהה, כמו שנהוג באמריקה. נראה שאת
זה מספקות בגדול קבוצת המעודדות של
"גלבו-גליל", מעצם היותן רקדניות
מקצועיות. לוי כבר הצהיר שהוא בעד
ריקודים ישראלים. אם המעודדות
הרוסיות רוקדות ריקודי פולקלור, למה
שלנו זה לא יתאים? השבוע ביקר באולפן
למחול של ילנה. אז, הולך להיות כאן
מעניין.

להקת המעודדות "גלבו-גליל" הוקמה
לפני כחצי שנה. רובן לומדות בבית-הספר
"עמק חרוד". הן עושות בגרויות במגמת
מחול בביה"ס בשיתוף עם האולפן למחול,
משקיעות באימונים, בלימודים, בחוגים,
ויש גם... חבר. "עם לו"ז כזה צפוף, איך
מסתדרים עם הזמן?", אני שואלת.

פינת הפרגון

יש בית-השיטה!

בעקבות דברי הסיכום של
רחלה עפרוני ביומן
לרגל סיום תפקידה כרכזת תרבות

לנגד עיניי קמו רבים מחבריי וידידי, חברי
בית-השיטה, איתם יחד עשינו, חשבנו,
כתבנו. "מה עם הצעירים?", כך שאלנו,
"האם יהיה המשך לקיומה של בית-
השיטה?" הדאגה להמשך חיי התרבות
הטרידה אותנו, הוותיקים.

בלבי אני אומרת להם: הייתה סיבה לדאוג,
אבל רחלה ביוזמתה העקשנית והמתמדת,
הצליחה לשקם את התרבות והחגים. ועוד
צעירים יזמו ושינו את פני הנוף של בית-
השיטה. צעירים וותיקים פעילים בתחומים
רבים, וכך גם נוספו "מצפה יוס ודוד",
"מצפה חרובים", חורשות, דרכים וכבישים.
שכונות חדשות קמות, ארכיון מכובד, עלון
"שיטים", גיוסים לנוי, מועדון למבוגרים
ומועדון חדש, "בית הפז", תערוכות
במרח"ב, מועדון הסרט הטוב, חוגי למידה,
שחריות, ילדים נולדים ו...

יש עשייה,

יש יוזמים ועושים,

יש המשך,

יש בית-השיטה!

ציונה גל, "בית הפז"

מנהלת האולפן למחול ילנה זינשטיין
אומרת שבבית-הספר הן נחשבות
לכוכבות, להכי מחוזרות. אבל היא
מתייחסת אליהן כאימא. רצה אחריהן לכל
משחק "בשביל השקט הנפשי שלי".
בהפסקה היא מציעה "תאכלו משהו, אתן
בטח רעבות".

ילנה - אשת הברזל של האולפן למחול
שבתקופתה הגיע האולפן לשיאים. 12
שנה היא מנהלת אותו ביד רמה, ויש לה
150 תלמידים מגיל 3 עד 18, (בתוכם 3
בנים!). הם אלה שמופיעים בכל ההפקות
של בית-ספר "עמק חרוד" והמועצה.
(לילנה בת בשם מאיה מפיקת סרטים
דוקומנטאריים ורכזת מערכת ב"הארץ",
ובן, בנימין, המשרת ביחידת 'מגלן').

- - המשחק הסתיים. הבנות אורזות צ'ק
צ'ק, וכבר הן צועדות לעבר היציאה
כשעיני המעריצים מלוות אותן בכבוד
שאומר 'גם לנו יש!' אז, המעודדות עודדו,
הקהל עודד, עודד (קטש) עודד, עכשיו תור
השחקנים לנצח! וגם הקהל של בית-
השיטה מוזמן לעודד. כרטיסים ב-10 ₪
אצל לירן וינקור, בעלה של טל צפריה,
למי שעוד לא יודע.

אתה תותח!

שיחה עם אמיר קייזר

כיבודים כמו טיול מחוץ לחוף, לינות בסוויטות, מסעדות, לימוזינות ועוד. הוא לא נולד עם כפית של כסף בפה, את כל הישגיו, השיג בעשר אצבעות ידיו. זה אומר - נחישות, התמדה, מסירות אין-קץ לחברה וללקוח. או כמו שהוא נוהג לומר: 'עבודה מציאת החמה עד צאת הנשמה'. יצאתי עימו ליום עבודה שגרתי. שני פלאפונים ומכשיר קשר לא הפסיקו לטרטר. מלחמתו בגלגל"צ הייתה אבודה מראש. מישהו מבקש פרטים בקשר לעסקת רכישה מתנהל משא ומתן. אמיר בקולו הצרוד מייעץ, מתווכח (בנועם), מקצר תהליכים. הגענו למשרדי פלדמן בקריית-אטא. על שטח של 14,000 מ"ר עומדים בטורים משאיות, טרקטורים, ג'יילים - כולם חדשים מוכנים למכירה. חנינו בקומה השלישית, על הגג. המשרדים מעוצבים עם מנורות תלויות וצמחייה ירוקה בין העמודים. אולם ישיבות מעץ, כורסאות כבדות סביב, המנקה מלטפת את השולחן ביראת קודש. על קירות משרדו של אמיר תלויות תמונות מטקס ההענקה. מנכ"ל חברת "גייל" העולמית עומד לידו. למרות שהוא על גג העולם - חיוכו כבוש ורציני. ויש גם תעודות ממוסגרות המלמדות שהוא בוגר 3 שנים "תעשייה וניהול", במגמת ניהול ושיווק, וקורסים מקצועיים נוספים. עתה הוא לומד אנגלית עסקית במכללת 'ול-סטריט'. במשך השנה הוא טס לחו"ל כמה פעמים. המשך בעמ' 12

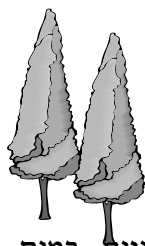
"אתה תותח, אין-אין עליך, אתה הגדול מכולם" - שרה שרית חדד וכמו התכוונה לאמיר קייזר (33). והוא אכן תותח בתחום השיווק של ציוד מכני-הנדסי, במיוחד במכירת שופלים קטנים הנקראים "גייל", (או "בּוֹבֶקֶט" בחברה המתחרה).

במגזין המקצועי "טרק+" מצאתי כתוב:

כותרת: אלוף העולם - והוא מכאן

בשנת 2000 היוו המעמסים הזעירים של חברת "גייל" רק 4% מהשוק בישראל. ב-2006 היו כבר 33%. על גידול מרשים זה בנתח השוק (פי 8 תוך חמש שנים), קיבל **אמיר קייזר** העובד בחברת "פלדמן" פרס מהיצרן האמריקאי, ומקום ראשון מבין כלל המוכרים בעולם. קייזר החל לעבוד ב-2000 אצל "פלדמן" והביא ב-2007 את מכירות הכלים של "גייל" מיחידות בודדות ל-170 ולנתח שוק של 41% - מה שעשוי להעניק לו פרס נוסף מהיצרן העולמי. * * * עד כאן.

קפיצה זו נחשבת לפריצת דרך שאין לה אח ורע בעולם. וכאות הוקרה הזמינה הנהלת "גייל" העולמית בשנת 2007 את אמיר לארה"ב לטקס חגיגי בו הוענק לו 'אות המשווק הטוב העולמי' (הישגי 2006). המכירות המשיכו לטפס גם בשנתיים הבאות, ואמיר הוזמן פעם שנייה לקבל את הפרס. בחודש יוני הקרוב יטוס שוב לארה"ב שם יתקבל בכבוד מלכים:

צו השעה: חסכון במים!

גידי שרון, רכז הנוי

לקרקע, החלפה לצמחייה חסכונית במים, שינוי משך ההשקיה לפי העונות. תחילת השקיה באביב: על-פי לחות הקרקע. הגדלת המרווח בין ההשקיות. מניעה והדברה של עשבים: תחרות על המים עם צמחי התרבות.

גיזום תדיר - הפחתת צרכני מים. מדשאות: ביצוע אוורור ודילול להחדרה טובה יותר של המים. כיסוח סדיר של המדשאה. כרכז הנוי כבר התחלתי במספר מהלכים לצמצום המים. בשנה החולפת בהשקיית הדשאים כמות המים הייתה פחות מהמומלץ ע"פ הטבלאות. (השקינו פחות זמן מבעבר).

בשנת 2009 אני מתכנן לשקם את מערך ההשקיה, כדי לבטל נזילות. יש צורך בשטיפת הקווים ובהחלפת חלק מהטפטפות והצנרת המובילה ב'דיזות' במספר ממטרות לקטנות יותר.

מספר דשאים נהרסו לאחר הנחת קו הביוב החדש. במקומם ניטע עצים ושיחים חסכוניים במים, ובמספר דשאים שחדלו לשמש את משחקי הילדים, כדוגמת הדשא הדרומי ליד העיגול, נשתול עצים/שיחים חסכוניים במים.

לחיפוי גינות, עדיין אין לי פתרון. אין ספק שצריך ללמוד את נושא החיסכון במים וליישמו. מה שברור שצריך להקדיש חשיבה רחבה בתכנון הנוי הציבורי, ולשם כך יש להזמין אדריכל גנים. יש הרבה מה לעשות לפני שמחליטים ליבש שטחים.

לפי נתוני 'הרשות הממשלתית למים וביוב' אנו צורכים מים לפי התפלגות זו (הצריכה הביתית משתנה מאדם לאדם ונעה בין 100-230 ליטר לנפש ליום, ממוצע של 165 ל' ליום):

- רחצה - 55-60 ל' - 35%
 - הדחת אסלות - 55-60 ל' - 35%
 - שתייה, בישול והדחת כלים, 30 ל' 20%
 - כביסה וניקיון - 8 ל' - 5%
 - גינון - 8 ל' - 5%
- מתוך הטבלה ניתן לראות שהגינון מהווה סה"כ- 5% בלבד מהצריכה.

כמה להשקות ומתי?

חשוב להשקות את האדמה בקצב בו גדלים הצמחים, ובהתאם לסוגי הקרקע והאקלים.

השקיה נכונה מביאה לחיסכון במים:

יש לבדוק את מערכת ההשקיה הקיימת: חישוב כמות המים, תדירות ההשקיה, שעות השקיה, החלפת טפטפות, צמצום קו הטפטוף, הצבת מחשב/בקר להשקיה, השקיה בשעות ללא רוחות, ניקוי המערכת פעמיים בשנה, בדיקת פיזור הממטרות במדשאה אחת לחודש, במיוחד בעונות החמות, מניעת דישון חנקני הגורם האצת צימות, החדרת חומרים אורגניים (קומפוסט) וסופחי לחות

מה מלפניי ומה מאחוריי

תדריך התמצאות למשתכנים החדשים (גזור ושמור)

כתב: משה מאירי

גדעון השופט. בתקופה הצלבנית הייתה כאן מצודה צלבנית קטנה בשם "פורבלט", שהייתה שייכת למבצר הגדול של "כוכב הירדן".

ממערב למולדת נמצא המושב רמת-צבי, ובהמשך - הכפרים הערבים נעורה וטמרה, השייכים, כמו טייבה, לחמולת "הזועבייה" הגדולה.

באופן נראה התבור, ומתחתיו הכפר הגדול "דבורייה". מעליו "עין מאהל", ואחר-כך "הר יונה" ונצרת עילית.

במערב נמצאת "גבעת קומי" שעליה נמצאים תל-יוסף ושני העין-חרודים, ובצפון-מערב - רכס גבעת-המורה.

בדרום סוגר רכס הגלבע הגדול על עמק חרוד, שבו זורם נחל חרוד, ובהמשך מזרחה - בקעת בית-שאן והעיר בית-שאן.

*

בית זה גם נוף. צפו מבתיכם על הנוף וזהו את מיקומכם המדויק. עכשיו גם תוכלו לתדרך את באי ביתכם, ולא להפסיק להשתאות מהעמק היפה שלנו. חג שמח.

"שכונת ההר" נבנתה על השדה שנקרא "חלקת מרדכי" על-שם מרדכי הלוי, מהפלחים הוותיקים של בית-השיטה, שנהרג בתאונת דאון בזמן אימוני "ההגנה". מבחינה גיאוגרפית זה לא 'הר', אלא מדרון (מזרחי) של "גבעת קיפודן", שהיא חלקה המערבי ביותר של "רמת צבאים". גובהה של "גבעת קיפודן" הוא 64 מטר מעל פני הים, ו"בריכת האפס" היא בגובה פני הים, (הכביש הראשי שלנו הוא 90 מ' מתחת לפני הים). שיא הגובה של "רמת צבאים" הוא ב"חרבת מורסס": 111 מטרים מעל פני הים.

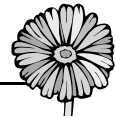
הוואדי שיורד מצפון להרחבה ולבית-העלמין נקרא בערבית "ואדי סידר", ע"ש שיחי הסדריות הנפוצות באזור. בעברית שמם הוא "שיזף השיח", והם משמשים מזון חשוב לצבאים. "ואדי סידר" מגיע ל"נחל קיפודן" הזורם לאורך בריכות הדגים שלנו עד נחל חרוד. פרחיו של הקיפודן הם כחול-תכלת, מאד נפוץ באזור ופורח בקיץ.

מה רואים מחלונכם?

מצפון להרחבה עוברת דרך סלולה לאורך "רמת יששכר", על הגבול שבין הגליל התחתון לעמק-חרוד. "דרך הנוף" נסללה ע"י הקק"ל ו"רשות הניקוז" ביוזמתו של עובד דרור ז"ל.

מעבר לתצפית היפה מ"מצפה יוס ודוד" רואים את הישובים טייבה ומולדת. טייבה מזוהה עם הישוב המקראי "עפרה" של

נצינון בית השיטה:
לחברים, לחושבים, לכנים,
לילדים ולשכירים - ברצוני
לאחל לכם חג פסח שמח,
אכיב על התחדשות
ויציאה מעכדות לחירות.
נועם מרגלית, מנהל קהילה

מבזקי תנועה

אביב לשם, דובר התנועה

את חתימה.
רשימת הזכאים יש להעביר
לאיתמר טלפון
050-5532133

מורה נבוכים: אוגדן זכויות חברים

בקיבוץ המתחדש

השבוע נשלחו לקיבוצים, למזכירות, אוגדנים שהכינו באגף החברה של התנועה בשם "המלצות התנועה הקיבוצית בעניין אוכלוסיות מיוחדות בקיבוץ". באוגדן זה ריכזו מסמכים בחיי הקיבוץ, והמלצות כיצד על הקיבוץ מתחדש לפעול כלפי חבריו. באוגדן מסמכים הנוגעים ל-:

- * זכויות גמלאי שעבר מקיבוץ לקיבוץ אחר.
- * מעמד וזכויות אוכלוסיית הגמלאים בקיבוץ המתחדש.
- * מעמד משפחות חד-הוריות בקיבוץ המתחדש.
- * מעמד אלמנות/אלמנים בגיל העבודה בקיבוץ המתחדש.
- * המלצות "ועדת דולב" לבחינת מעמדם של חברי קיבוץ ובני קיבוץ עם מוגבלויות.
- * הסדר העברת תגמולי משרד הביטחון לנכי צה"ל חברי קיבוץ.
- * הנגשה בקיבוץ.

המעוניינים באוגדן זה מוזמנים להתקשר לאגף החברה 03-6925245 או **לרבה** **וילנד**, מנהלת האגף 052-3868845.

פנסיה מינימאלית

מראשית חודש מרס השנה שיעור גמלת הפנסיה החודשית המינימאלית לחבר קיבוץ גמלאי היא 2,743 ₪ - כך מעדכן עו"ד **יעקב אברהמי** מהמח' המשפטית של התנועה. אברהמי מסביר כי עדכון הסכום נבע מתיקון לתקנות האגודות השיתופיות (ערבות הדדית בקיבוץ מתחדש) תשס"ו 2005. נקבע כי סכומה של הגמלה הוא 35% מהשכר הממוצע במשק. סכום השכר הממוצע במשק, נכון להיום, עומד על סך של 7,836 ₪. לפיכך, שיעור גמלת הפנסיה החודשית המינימאלית היא - 2,743 ₪.

משכנתא לחברי קיבוץ: בחודשים

האחרונים מנהלת התנועה משא ומתן עם משרד השיכון ו"מינהל מקרקעי ישראל" על האפשרות לקבלת משכנתא לחברי קיבוץ. הצלחה במהלך זה עשויה להביא תנופה אדירה לקליטת חברים חדשים.

במכתב לקיבוצים הסביר **איתמר שויקה**

(אגף הכלכלה): "אנו נמצאים בשלב האחרון לקבלת האישורים. ההסכם החדש בא במקום ההסכם הישן (שיטת הזכאויות) והוא יחול רטרואקטיבית מתאריך 1.1.2006. הכוונה, שכל חבר שהתקבל לחברות החל מיום 1.1.2006 יוכל לקבל משכנתא כמו כל אזרח במדינת ישראל, ולפי התנאים הקיימים באזור קיבוצו (עדיפות לאומית, קו עימות וכו'). את ההסכם הסופי נעביר לקיבוצים לאחר

אוהב אנשים, מוכן לשרת אותם באהבה. "אני קם כל בוקר וצובט את עצמי כדי לבדוק שזה לא חלום. (מהרהר) כן, הגשמתי חלום, אבל זה עוד לא הסוף. יש עוד חלומות שצריך להגשים".

- למה חזרת דווקא לבית-השיטה?
"בית-השיטה רחוקה מהמרכז, וזה דווקא מקשה עלי בעבודה. ובכל-זאת, חזרתי, כי חשוב לי להיות קרוב להורים שלי, וללוות אותם בזקנתם. את כל הישגיי אני חייב להם. חוץ מזה, יש לי חברים בבית-השיטה, לאט לאט חוזרים בני הכיתה, ועכשיו גם סיימתי לבנות את בית חלומותי. מעל הכול אני אוהב את המקום, הנוף, העמק, וכאן אני רוצה לגדל את ילדיי.

הקירבה שלי למשפחה גורמת לי נחת. אני מתחיל כל בוקר על כוס קפה עם אבא במוסך. בזכות הוריי חונכתי למוסר עבודה גבוה, ליושר, לאהבת אדם. לא קלה הייתה דרכנו, כדברי השיר, אך אני לא מתלונן, אני רואה תמיד את חצי הכוס המלאה. הישארותי בקיבוץ, היא המתנה היפה ביותר שאני יכול לתת להם". ביציאתי מהרכב הוא שואל: "את רוצה טיפ? הנה: לעולם אל תפסיקו לחלום! תמיד תאמינו ביכולות של עצמכם, כי רק כך אפשר לנצח!" תודה לך אמיר, אתה תותח.

אמיר בסין ליד המלון

"פלדמן" היא חברה ציבורית הנסחרת בבורסה, ומנוהלת היום ע"י הדור השלישי – גדעון פלדמן, הנכד. היא מייבאת סל מגוון של ציוד טכני/חקלאי מחברות שונות בעולם. יש לה 200 עובדים המחוברים אליה כמו במשפחה. "כשרק הגעתי לפלדמן, נזכר אמיר, נתנו לי רכב, יומן, ואמרו לי: לך תמלא את היומן. התחלתי, כמובן, עם המגזר הקיבוצי המוכר לי. אחר-כך נכנסתי למגזר הכפרי, למושבים ולמגזר הערבי, שהוא הדומיננטי ביותר. הפצתי פלאירים וכרטיסי ביקור בכל מקום. היו שטרקו בפניי את הדלת, אז נכנסתי דרך החלון. רציתי להגיע לכמה שיותר לקוחות. וכך נוצרו הקשרים הראשונים".

מה סוד הצלחתך?

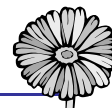
"העיקרון הוא - יחסי-אנוש טובים. אני בן-בית אצל הלקוחות שלי. אני מגיע לאירועים משפחתיים, בא לברך ולשמוח איתם בחאפלות. אני נותן רמת שירות גבוהה 24 שעות סביב השעון. זוהי עבודה סיזיפית. תשמעי, כבר אין לי קול".

עוד טלפון.... מו"מ...

"התאהבתי בגייל, אומר אמיר, צברתי עליו ידע רב, תכונות וביצועים. עכשיו עקב המיתון פחות קונים, לכן אני מחפש שווקים חדשים. היעד הבא הוא סין. זהו פוטנציאל אדיר!"

החברה שלחה אותו להקים שם חברה משותפת, ובערים המרכזיות יש להם כבר נציגים של פלדמן.

מכל המשפטים שהרעיף עלי אמיר (בקצב-אש) הכי מבטא אותו הוא: 'לתת את הנשמה כשאתה אוהב'. והוא באמת אוהב,

27.3.79, 'שיטים'

* הודעה לחברים *

חג הפסח קרב ובא ואיתו באים גם אורחינו. אנו עומדות בפני בעיה קשה והיא - אספקת חיתולים ולבנים ממחסן-הילדים לילדי האורחים. היות והשנה צמצמנו את המלאי, וגם בקניות המעטנו, אין באפשרותנו לספק ביגוד וחיתולים לילדי האורחים הרבים. כמו-כן, רבים מילדינו נוסעים לחג הפסח, ולהם אנו מוכרחות לתת בגדים נוספים מהמחסן. ישבנו עם מרכזת השירותים וחשבנו כיצד לפתור בעיה זו, וזוהי הצעתנו:

יביאו איתם האורחים את כל לבושו של הילד. אפשר יהיה לכבס בשקיות בלבד את דברי הלבן, כגון חיתולים, תחתונים גופיות וכו'. המארח יביא את שקית הכביסה למכבסה וימסור אותה ביד לאחת העובדות. נא לא לזרוק לתאים. סידור זה נעשה לנוחיות האורחים בהסכמה המכבסה. אנו מקוות שהסדר זה יהיה לרצון כולנו, וגם לרצון האורחים.

עובדות מחסן הילדים

מזל טוב

לגל ויערית גרזי

להולדת הבת - עלמא

לסבאים **מיריק ואברהם**

לסבתא-רבה **שורי**

ולכל המשפחה

זר ברכות חמות!

ועוד ברכה **לשורי** ולמשפחה

לנישואי הנכדה אור עב"ל אייל

בתם של רעיה ואיזיק

מזל טוב

לאירית ושון קליחובסקי פנטון

להולדת התאומות - איילה ומיה

לסבא צביקה

ולמשפחת פנטון בתאילנד,

למשפחת קליחובסקי המורחבת

הרבה ברכות

ושפע אור ושמחה!

מזל טוב

לפאני בונה (נין)

וליעל גפני (נכד)

להולדת בנם של אייל וענת

בחדרה

זר ברכות לכל המשפחה

מזל טוב

לחיה מייזלס

להולדת הנינה הראשונה - עומר

נכדתם של אלון וחנה

שפע ברכות

לכל המשפחה

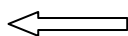
החיים כסרט
דורית צמרת

פרס עם באשיר

עוד לא היה לפניו. ועם ההערכה - ואפילו ההערכה - לאיכותו ועוצמתו של הסרט, עלו בי בשבועות האחרונים כמה תהיות, מוזרות אולי:

במבט לאחור אפשר בעצם להיזכר, ש"ואלס עם באשיר" לא זכה בראשית יציאתו לאקרנים באהדה גורפת של הקהל הישראלי, וירד די מהר מן המסכים. הסגידה וההתלהבות צצו כאן רק לאחר שבמדינות העולם, באירופה ובארה"ב, גילו והיללו את הסרט הישראלי, והעניקו לו שלל פרסים בכל פסטיבל אפשרי.

ואיך בדיוק מתיישבת הציפייה הישראלית המתוחה ל"זכייה הישראלית הראשונה באוסקר", למשל עם תוצאות הבחירות האחרונות, שהתרחשו ממש בעת המרוץ אל הפרס הנחשק? הרי קשה לחשוב על ניגוד גדול יותר מזה שבין "דבר הבוחר" הלוחמני-בטחוני-כוחני שנאמר ברורות בקלפי – לבין דברו של הסרט הזה, שכל כולו זעקה אנטי-מיליטריסטית אחת גדולה. והאם עכשיו, כשהסרט עטור הפרסים (למעט האוסקר) חזר שוב לאקרנים, באמת ינהרו אליו גם מי שלא העלו בדעתם בעבר לראות את סרטם של "השמאלנים הפולנים האלה", פולמן ופולונסקי? האם באמת ירצו להקשיב למה שיש לסרט הזה לומר?

ועוד:

הסרט "ואלס עם באשיר" ממשיך לחולל בעולם ולגרוף פרסים, והתקשורת אינה מרפה מצוות יוצריו המוכשרים, שעבדו עליו בשקט במשך שנים אחדות. "ואלס עם באשיר" הוא, אכן, סרט חשוב ומקורי, הגורם לצופיו "הלם קרב". נחשף בו,

שוב ושוב, המחיר הנורא של מלחמה - כל מלחמה - גם אם יצאת ממנה חי, וגם אם חלפו מאז כבר 20 שנה. יש צופים (ביניהם לוחמים לשעבר ובהווה), המעידים שהסרט גרם להם טלטלה פנימית עזה, ומעלה מחדש טראומות עבר והווה, ממלחמות העבר וממלחמות ההווה.

הסרט מחבר בכישרון רב בין שני ז'אנרים קולנועיים, שלכאורה אינם מתיישבים זה עם זה: קולנוע דוקומנטארי וסרט אנימציה. חוויות-האמת הטראומטיות ממלחמת לבנון השנייה מעובדות כאן באמצעות הכלים האמנותיים של המאיירים, והחיבור הזה הוא שהופך את הסרט לייחודי כל כך. (אילו היו האירועים האלה עצמם, עם הראיונות, ההזיות והסיוטים, מוגשים בכלים השגרתיים של קולנוע תיעודי, הם לא היו מצליחים להבקיע את חומת האדישות שלנו, לאחר עשרות ומאות סרטי מלחמה עלילתיים ותיעודיים (שכבר ראינו). "ואלס עם באשיר" מצליח להגיע ולהשפיע, לדעתי, לא רק משום שהוא אמיתי והוא עלינו – אלא גם בזכות החדשנות, והעובדה שסרט בסגנון כזה פשוט

הפירות: ממתק מהטבע

מומלץ לא להגזים באכילת פירות. אמנם הם עשירים בוויטמינים ובמינרלים, אך גם הסוכר המספק לנו אנרגיה, עשוי לגרום להשמנה.

מומלץ לצרוך 2-3 מנות פרי ביום. מנת פרי = פרי בגודל תפוח, כוס פרי חתוך או 1/2 כוס מיץ פרי. לגבי פירות יבשים: 2 תמרים או תאנים, או משמשים או שיזפים, או 2 כפות צימוקים.

אכלו את הפירות עם הקליפה. הקליפה עשירה בסיבים תזונתיים שמסייעים למניעת עצירות ותורמים לתחושת שובע, וכן בחומרי צבע, שהם בעלי תפקיד חשוב בהגנה על תאי הגוף מפני תהליכים מזיקים ומחלות שונות.

מומלץ לאכול פירות טרשים. רצוי לאכול אותם שלמים, כי כך נשמר ויטמין C טוב יותר (ויטמין זה נהרס בחשיפה לאוויר כשחותכים סלט ולא אוכלים מייד).

העדיפו פרי שלם על מיץ פרי. הפרי השלם כולל את הסיבים התזונתיים אשר מאטים את ספיגת הסוכר לדם. בנוסף, פעולת הלעיסה של הפרי היא מתמשכת (לעומת "שלוק" מיץ), ולכן תורמת לתחושת שובע.

אין קשר בין טעם הפרי לבין כמות הסוכר בו: התפוח הירוק ("גרנד") מכיל חומצות התורמות לטעם החמוץ, אבל אין הבדל בכמות הסוכר והקלוריות בין תפוח ירוק לאדום. בכלל, כמות הקלוריות בפרי לא תלויה בטעם אלא בגודל הפרי.

אין כל נזק בשתיית מים לאחר אכילת פירות, מאחר וגם הפרי עצמו מכיל כמות ניכרת של מים. שתיית מים אינה גורמת לשלשול, ולכן, חשוב תמיד לשתות הרבה, לפני או אחרי אכילת פירות. חג שמח!

איך בדיוק מתחברים האירועים הנוצצים, מסיבות הניצחון הצוהלות ובקבוקי השמפניה עם האווירה הקודרת והאמירה הפסימית של "ואלס עם באשיר"? מה בין האפילה, הבוע, ההרוגים וזעקות הפצועים האמיתיים שבסרט לבין הזוהר ההוליוודי הממוסחר?

לפעמים היה נדמה, שבמרוץ המתקשר והמחויט של ארי פולמן וצוותו אחר פרסי העולם כולו, הם (ואנחנו) קצת שוכחים על מה, בעצם, הסרט הזה.

לכן אולי לא כל-כך נורא, ואולי דווקא טוב ש"ואלס עם באשיר" נחל כשלון בטקס הנוצץ מכולם, טקס האוסקר (אשר שלעצמו, אגב, אינו מהווה תג-איכות מוצלח במיוחד, אלא תג מסחרי נטו).

זוהי, כנראה, תזכורת ליוצרי הסרט ולכולנו, שלמלחמות ולאסונות שהן גורמות - גם 20 שנה אחרי שלכאורה נסתיימו - אין ולא כלום עם פסלונים מוזהבים, שטיחים אדומים, שמלות פאר, תכשיטים ויחסי ציבור מתוקשרים.

את מה שיש לסרט הזה לומר, הוא אומר גם בלי האוסקר.

**תנחומים
לנעמי בלכר
ולכל המשפחה
במות האב**

נועין שגיא, דמוציאית

מצווה עלינו לספר ביציאת מצרים

שאלות

המועצה, ובה שודרגו הכבישים שנפגעו כתוצאה מעבודות שדרוג קווי הביוב. בהמשך השנה מתוכנן פרויקט נוסף לשדרוג כבישים, בהתאם לתקציב משרד התחבורה, ואז נבקש מהמועצה לטפל בגבשושיות על כביש "שכונת התאנים".

*

אולם הספורט – מה יהיה?

ככל שעובר הזמן, הולך ונשכח ה"אולם". זו כנראה מאבק אבוד, וילדינו - מה יהיה עליהם? עד מתי יאלצו להתפלש בצואת יונים ופגרים מתים, נשורת אסבסט ושלוליות מצחינות??

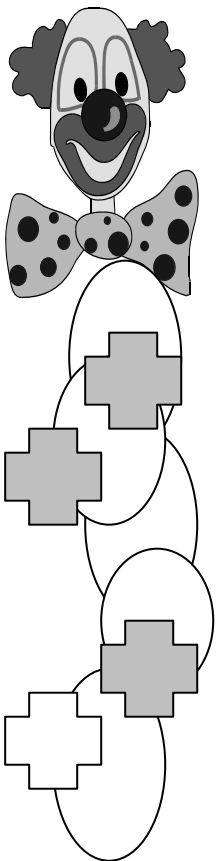
גבשושיות האטה

לאחרונה שודרגו כל הכבישים הפנימיים ועליהם הוסיפו גבשושיות האטה (במפרים). מדוע פסחו על "שכונת התאנים", שבה יש כביש מהיר, משופע, ומסוכן ביותר? נס שלא קרה עד כה אסון. **מיריק גרזי**

תשובת נועם מרגלית

ביצוע שדרוג הכבישים והגבשושיות היה בהתאם לתוכנית עבודה שאושרה ע"י

2. על במת החדר-אוכל מישוהו הקים מופע, על חורבותיו של "הביגוד", צמח MY פאב.

בת 80 זורקת זין ונועלת שערה, העתיד לה לא ידוע, אך היא בשלה.

פזמון חוזר...

3. את שבילי ביתנו מישוהו סלל שחור, לא שכח לשים שם שלט, וגם קו אדום.

חניות נוספו בשפע, ומיליונים ילדים ננננננ... נשארנו בלי מילים...

פזמון חוזר... יום מפחיד עומד בפתח....

על ראשה של גבעתנו

שיר שנכתב לפורים 2009

מנגינה: גבע בת 60

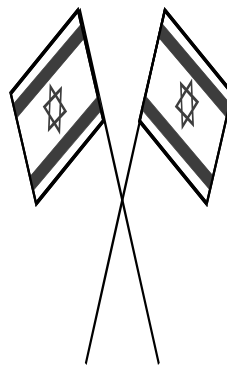
כתבו והופיעו: צעירינו היפים

1. על ראשה של גבעתנו מישוהו בנה שכונה, הוא מילא את חצרנו בהמון גדול.

ת'זיתיה ואת הרפת, מישוהו מכר מזמן, החר"מ על הכוונת והפנסיה – גם.

פזמון:

יום מפחיד עומד בפתח, ולילו אפל יותר, אך השחר עוד יפציע, ולא נוותר, כי אמיתית והיא סמל, וגם דגל וגם אות, לבית-אלפא, שדה-נחום וגם לעין-חרוד.

מח"ר ספרים יד שנייה

מחפשים ספר -
צרו עימנו קשר

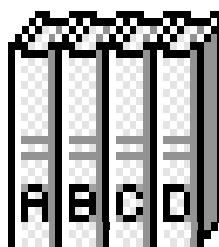
www.macharbooks.com

ברכת חג שמח
שלוחה לכל בית
בית-השיטה

פתוח: א'ו' 10.00-14.00

מבצע:

- * 5 ש"ח על עשרות ספרים,
- * מכונת למינציה למסמכים,
- * כרטיסי ברכה לאירועים
ושמחות.

אמינות ומקצועיות!

טלפון פנימי - 6347
מיריק גרזי - 052-8669344
חנה דורי - 050-5748887

מזל טוב
לחנה וגדעון פלג
להולדת הנכד - נועם
בן לנוגה ודוד
לסתבא-רבה **מיכל פלג**
להולדת הנין
ולכל המשפחה שפע ברכות

מזל טוב
לג'ניפר וגלי פרח
לנישואיכם
ברכות חמות ולבביות
לכם ולכל המשפחה

נסעדת יקינטון

NOODLE BAR

סושי, איטריות עם פירות ים ובשרים

מאחלת חג שמח
לכל בית-השיטה

מבצע
מיוחד
למביאי
מודעה זו

בשעות 14.00 - 16.00
הנחה של 15%
על כל התפריט,
(לא כולל שישי-שבת וחג)

המבצע - מסוף פסח עד סוף אפריל
טל' 6537196

אלי שבו

זים ובונה ההרחבה הקהילתית

מאחל

לכל בית-השיטה

חג פסח שמח,

חג של שגשוג ופריחה,

והמשך תנופת ההרחבה

על כל חלקיה ושכונותיה.

אלי שבו

חברה קבלנית לבנייה ופיתוח בע"מ

1991, עפולה

טל' 04-6523830

054-5255789

רפואה סינית

טיפול בדיקור ובכוסות-רוח
להקלה על כאבים כרוניים

חירות, שמחה
ובריאות!

מאחלת

רחלה שונרי

"שיטת בריאות"

rshunari@bethashita6930org.il

טל' 6536930

שרותי מחשב - חנוך
ומיכאל

מכריכים את ציבור
בית-השיטה
בחג פסח שמח!

CLIPIT ברמית-הפקות

מברכת את אנשי

בית-השיטה

בחג שמח -

תיעוד, צילום ועריכה,

חירות ויצירה.

052-8311925

קיצוד 8001

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא

מה קרה ?

@ בשעה טובה אישר רשם האגודות את סיווגנו כ'קיבוץ מתחדש' ומעתה אנו יכולים לשייך את דירותינו – לעצמנו!

@ **לפיז בן-אליעזר** החל את תפקידו כמנהל ייצור של "זיתי בית-השיטה". מאחלים לו הצלחה וברכה.

@ לקראת שנת ה-70 של "סמינר הקיבוצים" התראיין **יוסי אסף** לערוץ 2 בטלוויזיה ול"דף הירוק". (ר' כתבה בעמ' 4).

@ **חידוש:** כל ילדי הגיל הרך מקבלים את ארוחות הצהריים שלהם ממטבחן של קיבוץ מרחביה. בינתיים, אוכלים ודי נהנים...

@ הצוות החינוכי מרחיב את ידיעותיו ע"י השתלמות דו-שבועית שמעבירה **יעל שגיא**. אגב, ההרשמה לשנת הלימודים הבאה בעיצומה. הזדרזו לרשום את ילדיכם.

@ לרגל "יום האישה הבינלאומי" התקיים כנס נשים אזורי במרכז התקשורת החדש והמרשים שהוקם ע"י **דוד ניסן ז"ל**. בכנס השתתפו **מוקי צור ועמיה ליבליך**, שסקרה את מעמדן של הנשים בקיבוץ מאז הקמתו ועד היום.

@ בימים אלה הופקה חוברת "בחזרה למקום" - המשך לספר "קיבוץ מקום", המכנס דברים ומחשבות מהמפגש שהתקיים בראש-השנה עם **עמיה ליבליך**. הפקתה הסתייעה בעזרתו הנדיבה של **עופר לוי**, בנו של **בני**. חברת בית-השיטה מודה ומוקירה על כך.

@ "מועדון הסרט הטוב" בהנחיית **דורית** סיים סדרה בת 14 פגישות מרתקות. תודה **לדורית, שונה ורחלה**. אכן היה מקסים, ועכשיו רוצים עוד!

@ אביב הגיע! הכול פורח וצבעוני. מזג-האוויר הפכפך, כיאה לעונה זו. הריחות והאבקנים לא מיטיבים עם האלרגיים שבתוכנו, אך, איך שלא נביט - זה אביב!

@ עד כה ירדו 357 מ"מ. בפברואר ירדו 162 מ"מ לעומת 74 מ"מ ממוצע רב-שנתי, ובמרס 34 מ"מ. אפשר להתעדכן בזמן אמת באתר בית-השיטה.

@ כ-1,500 איש השתתפו בצעדת ט"ו שבט שמסלולה היה על "דרך שביל הנוף" ע"ש עובד דרור. בחורשות שבדרך התקיימו הופעות מוסיקליות והפעלות לילדים. בנקודת הסיום, משק החי, געש ורחש הפנינג ענק שהציע מגוון רחב של פעילויות. הצעדה שלנו הולכת וצוברת תאוצה משנה לשנה. יישר כוח למועצה, לוועדת התרבות, לרשות הניקוז, **לגיניפר ואבינועם**. נתראה בשנה הבאה, בטוח.

@ "מרוץ השתיל" המסורתי של חבה"י נע על הכביש ההיקפי של בית-השיטה כאשר 3 בתים התחרו על הבכורה. מי ניצח? תשאלו את **יונתן**.

@ הבחירות לכנסת ה-18 נערכו בשני חדרי המר"ח שבשקט ובלי צלצולים.

@ "בית האמנים" בתל-אביב הוצגה תערוכתו של **נועם רבינוביץ'** שכותרתה: "שיחה מתמשכת". את התערוכה אצרה **זיוה ילין** מבארי ובה מוצגות עבודות המהוות דיאלוג מורכב בין האמן לבין מפת קיבוץ בארי 1949.

@ אליאב ושני ילדיהם (מאשדות יעקב-איחוד).
חנה ושמואל פורת (נכנסו ל"בית הפז").
@ השתחררה מצה"ל (חיל הים) **הדר מלר**,
 בתם של רונית ויעקב, וכבר החלה למלצר
 באחת המסעדות הטובות בעפולה. נאחל לה
 קליטה מהירה וטובה.
@ בליל-שבת ארחנו את הסופר **דוד גרוסמן**
 על ספרו "אישה בורחת מבשורה". הערב
 התאפשר הודות לתרומתו של **אושיק**
אפרים, בעלה של אילנית שטיין. שוחרי
 הספרות וחברים רבים מכל האזור מודים
 מקרב לב על הערב המרגש.
@ בשעה טובה נכנסו לבתיהם בהרחבה
אמיר קייזר, **יפעת מאירי ואורי גוריון**, **יונתן**
רויטמן, **לבנת ורון ולטר** וילדיהם **ירדן**, **נטע**
ומעין.
@ מספר המסובים לסדר הציבורי השנה כ-
 600 איש. חג שמח לכולנו!

@ בטקס חגיגי נחנכה מחצבת שיש
 עתיקה ליד חפציבה. אתר תיירות זה היה
 אחד הפרויקטים של **עובד דרור** ז"ל שלא
 הספיק לסיים. מוזמנים לבקר ולהתרשם.
@ ב-19.3 התקיים יום מרוכז לזכרו של
ליעד גולן, בהשתתפות **יריב בן-אהרון**,
 ח"כ **עמיר פרץ**, **יולי תמיר**, **דניאל בן-**
סימון ותנועות הנוער. במר"חב נפתחה
 תערוכת צילומים פרי עבודתו.
@ מיקי פלד התארח ב-my-pub וזכתה
 לתגובות נלהבות על הלחנים המקוריים
 לטקסטים של חברינו.
@ מסיבות פורים התקיימו לפי המגזרים
 השונים: החברים חגגו ב-my-pub
 באווירה פורמית צעירה במיוחד. היו
 הופעות ופרסים, כיבוד ושתייה מרוממת,
 והשתתפות של כ-200 צעירים.
 - ילדי הגן חגגו בגנים, ילדי המתנ"ס
 בחדר-האוכל, וחבה"י - בפאבלול.
 וותיקינו נהנו ממסיבה עצמאית משלהם,
 זה מה שנקרא "פורים מגדרי".
@ ועדת מכרזים מביאה לציבור 2 הצעות
 לניהול ענייני הכספים במקומו של יוסוף:
יזהר לנדאו מגבעת-חיים-איחוד ו**יעקב**
טוכמן מטבעון.
@ שני הבתים שמדרום לבריכה שופצו
 וכבר התמלאו בתושבים חדשים.
 'הבסטיליה' (מגורי ה"בטניקים לשעבר)
 שופצה לקראת בואם הקרוב של
 הבמבחי"ם לעונת הזיתיה.
@ תודה לצוות הנוי שצבע את מיתקני
 המשחקים ליד הבמה בחוף.
@ תנועת הישוב. נכנסו לקיבוץ:
איילת שריג, **בן שלו**, **זוהר גלר**, **מתן ועדי**
מלר ובתם **יולי**, **ולירון שגיא**.
יצאו מהקיבוץ: **נצר ברוד**, **שי וינר**, **שי**
שובל.
 תושבים שנכנסו: **רמי וסיגל שוחט**
 וילדיהם (ממרום גולן), **נריה ועומרי**

ל י ל ה פ ד ר מ ס' 80

19.15 - התכנסות בחדר-האוכל
 19.30 - תרועת פתיחה
 אב הסדר: חגי בן-גוריון

קציר העומר בשדה ליד הצומת
 13.4 בשעה 17.30 בתכנית:

האירוסים, משפחת ואך, להקות ריקוד.
חג שמח לכל בית ישראל
ולכל בית-השיטה

"שיטים"

פסח, י"ד בניסן תשס"ט, 8.4.09
 גיליון מספר 2773
 ראיונות ועריכה: **אפרת שלם**
 מערכת: **ניצה וינקלר**, **ענת ענתבי**
 הגהה: **נטע גלבו**
 הדפסה: דפוס "להב", טבריה
 efratbat@bethashita.org.il